

de har følt, var, at det var en uret, og det var uretfærdigt, ja, eller det ligefrem var urimeligt, at sundhedspersonalet, som objektivt set havde begået fejl, aldrig rigtig fik nogen straf for det. Og det, der oftest har været begrundelsen for, at man ikke har villet straffe de pågældende, har været, at den ultimative straf, den eneste straf, der fandtes, var at fratage den egentlige autorisation, og det har man følt var for vidtgående.

Og resultatet har været, at den pågældende patient, der har været udsat for fejlbehandlingen, har følt, at retfærd aldrig fandt sted, og det duer ikke i et moderne samfund. Der skal borgerne føle, at hvis der er nogle, der begår fejl osv., så får tingene et fornuftigt hænderforløb. Derfor støtter vi det naturligvis, når ministeren nu foreslår, at der findes en skala, ud fra hvilken man kan give forskellige former for påbud og straf.

Vi synes, at nogle af de mest spændende ting ville være, at det pågældende sundhedspersonale i en periode fratages muligheden for f.eks. at gennemføre visse operationer osv. Men tingene skal jo ses i sammenhæng, og noget af det, der jo også har stødt folk, har været det, man i folkemunde kalder »de hvide kitlers sammen-spisthed«, altså at det ofte er lægernes kolleger, i hvert fald sådan rent fagligt, der skal bedømme hinanden. Derfor vil vi godt opfordre til, at vi, når vi gennemfører udvalgsbehandlingen, så får ministerens tilkendegivelse omkring, hvordan det sådan nærmere skal udformes, sådan at det ikke blot bliver lægerne, der, tillad mig udtrykket, sidder og giver hinanden nogle meget milde straffe, hvis man skal bruge det udtryk.

Eller sagt på en anden måde: Det skal være sådan, at resultatet af lovforslagets gennemførelse også bliver, at patienterne føler, at tingene har fået en afslutning, som de også kan være tilfredse med, frem for at vi her i Folketinget vedtager noget, og så viser det sig i praksis, at det er for latterligt, og at de straffe, der bliver udmålt, simpelt hen er for ligegyldige i forhold til, hvordan patienten føler, at fejlbehandlingen har fundet sted.

Men med disse absolut positive tilkendegivelser og få forbehold støtter vi lovforslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Med dette lovforslag vil man styrke tilsynsmyndighedernes mulighed for at fratage autorisation, og det gælder sundhedspersoners fag-

lige kompetencer og sundhedspersoners generelle egnethed, grov forsømmelighed, alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, eller når en sundhedsperson antages at være til fare for andre mennesker.

Sundhedsstyrelsen vil få bemyndigelse til at påbyde en autoriseret sundhedsperson at indstille sin virksomhed helt eller delvist, indtil undersøgelser, kontrolforanstaltninger eller udlevering af relevante oplysninger er efterkommet.

Den Almindelige Danske Lægeforening siger hertil, at det vil være et problem, hvis en undersøgelse tager lang tid, uden at det kan tilskrives sundhedspersonen. Sundhedspersonen må derfor have krav på, at disse undersøgelser gennemføres straks, således at den pågældende ikke indskrænkes i sit erhverv alene begrundet i ventetid på gennemførelse af foranstaltninger.

Den Almindelige Danske Jordemoderforening hilser også lovforslaget velkommen og tilføjer, at det er væsentligt, at sundhedspersoner lever op til det kvalitetsmærke, som autorisationen er, og at der kan iværksættes konkrete foranstaltninger i relation til den enkelte sundhedsperson, hvis dette ikke er tilfældet.

Der har i de sidste par år været en del sager, hvor det har været helt nødvendigt at se nogle sundhedspersoners faglige kompetence m.v. efter i sømmene, og vi er i Sundhedsudvalget blevet orienteret om flere af den slags sager. Man har ønsket at fratage autorisationen helt eller delvist, men har ikke kunnet gøre det med gældende lov. Derfor er det nødvendigt at få en lov, der gør det enklere at kunne agere, når der opdages manglende kompetence, manglende faglighed, forsømmelighed, kritisabel faglig virksomhed, misbrug, osv.

Samtidig med dette lovforslag må det være naturligt at etablere målrettede behandlingstilbud for sundhedspersoner, der har misbrugsproblemer. I denne forbindelse påpegede Embedslægeforeningen, at i forbindelse med undersøgelser af en sundhedspersons misbrug så bør sundhedspersonens fagligt overordnede underrettes om, at den pågældende er i tilsyn på grund af misbrug. For det vil i de fleste tilfælde styrke tilsynet med den pågældende f.eks. på en sygehusafdeling. I dag kan dette nemlig kun ske med sundhedspersonens udtrykkelige samtykke.

Så Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling af lovforslaget i udvalget.